

har sagt: at det, som her er forelagt, ikke er skiftet til at indgyde Tillid til Regjeringen, fordi Regjeringen ikke aabent nok har fremlagt sine Motiver til denne Sag. Jeg for mit Vedkommende opfatter den hele Sag som et formelt Spørgsmaal; jeg troer virkelig ikke, at denne Sags Afgjørelse kan være af saa stor Vigtighed, at det skulde drives saa vidt, som det nu er kommet, jeg tør næsten sige til et Cabinetsspørgsmaal, eller en Ministerkrift (Maj.). Jeg har opfattet det saaledes efter alle de Dittringer, jeg har hørt; men jeg maa tillade mig at udbede Overbærelse, fordi jeg kommer til at gaae lidt mere tilbage i Tiden for at motivere, hvorledes jeg er kommen til den aldeles modsatte Ansæelse. Her er sagt og udtalt aabent, om man bør fatte Tillid til den Tanke, som motiverer, hvad her er forelagt; men min Overbeviisning er, at jeg dommer hellere fra forudgaaede Handlinger og derpaa begrundet min Frygt for det Tilkomende, end jeg dommer efter, hvad Folk tænke, naar de forelægge et Lovforslag. Naar jeg i det høitærede Ministerium seer Mand, som under en meget besværlig Tid have udviist et danst Sindelag, naar vi see, at Hans Majestæt, som vistnok Ingen skal beskylde for mindre redelige Hensigter (almindelig Latter) . . .

Formanden: Hans Majestæts Hensigter kunne vi aldeles ikke tale om; de ere altid de bedste. Hans Majestæt og hans personlige Ansæelser maae vi lade ude af Betragtning.

J. Petersen: Det var derfor, jeg bad om Undskyldning, det havde jeg ikke vidst før (Latter). Min Mening var simpelthen den, at jeg troer ikke, vi have Grund til at troe Andet, end at Ministeriet ikke vil byde os noget Andet, end hvad det med oprigtig danst Sindelag ville føre igjennem til Held for Fædrelandet. Jeg kunde vel have en ligesaa begrundet Mening til at troe, at der var Fare ved det, som her blev paapeget af det ærede Udvalg. Allerede i Februar 1848 har jeg hørt den ærede Ordfører for Udvalget paapege Farer i Fremtiden, som her ere blevne gjentagne saa godt som med de samme Ord af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Vinger) under den foreløbige Behandling af en Sag af en lignende Natur. Jeg sluttede, da

jeg dengang hørte den Mand, som nu er Ordfører i denne Sag, at vi maatte gjøre, hvad vi bleve opfordrede til at gjøre, for at afsværge den tilkommende Fare, men jeg saae, at vi mødte Imødekømmen af dem, som søiede Folkestets Ønsker, og at Ministeriet, som da med en redelig Villie vilde føre os ud over de Banskkeligheder, som da bleve paapegede, kunde ikke gjøre det; det var vistnok dets oprigtige Villie, at det vilde gjøre det. Nu have Forholdene forandret sig noget; vi have et andet Ministerium, men vistnok med ligesaa oprigtig Villie; dette Ministerium har nydt Udlandets Tillid i en vis Henseende, og vi ere derfor komne over en stor Banskkelighed, en Banskkelighed, som rigtignok endte med den kongelige Kundgjørelse af 28de Januar. Ja, det var ogsaa efter mine Begreber en Banskkelighed, men det var en bydende Nødvendighed, og det er erkendt af næsten det samlede Udvalg. Denne Kundgjørelse skaber Forvillinger, men at den skaber saadanne Forvillinger, at man skulde troe, Regjeringen ikke har den oprigtige Villie til at føre os ud over dem, det troer jeg ikke. Om den høie Regjering kan føre Forholdene til et heldigt Resultat, det besroer vistnok meget paa den Tillid, hvormed den danske Rigsdag og det danske Folk foresætter sig at hjælpe Regjeringen. Den høitærede Finantsminister har sagt — jeg har vel lagt Mærke til Ordene —: Tiden er beleilig; men det høitærede Udvalg fordrer, at han ved Dplysninger skal bevise, hvorfor Tiden nu er beleilig. Saadanne Dplysninger kunne vi vel i en vis Henseende være berettigede til at fordrer, men, naar vi have Beviser for, at den høitærede Finantsminister hidtil har kunnet udføre Noget, saa blive de dog mindre nødvendige. Der kan vel siges herimod, at der var en Tid, da han ikke kunde udføre, hvad han troede at kunne udføre, men det er efter mit Begreb aldrig Noget, man maa see hen til, thi det skulde dog vistnok være noget Overordentligt, om Enhver kunde udføre, hvad han troede at kunne udføre (Latter). Jeg sigter herved til Notabelprojectet; thi jeg er bleven gjort opmærksom paa, at selv den høitærede Finantsminister med sin bedste Villie ikke kunde opnaae det, som han troede at kunne